

Naši dopisi.

Iz Ljubljane. — Izjava slovenskih poslancev kranjskega deželnega zbora napravila je, kakor kažejo glasila vseh avstrijskih političnih krogov, popolen vtis, čegar odmev se čuje od juga do severa države in v najmerodajnejših kregih. — Vsi nam prijazni časniki izrekajo radost, da so izbrani zastopniki našega naroda s tako krepko roko označili vedno nepremakljivo stališče našega naroda v državi, in da so z odločnostjo zavrnil v ptujino nazaj one s ptujine donešene maroge, katere so s toliko radostjo zbudale pri nasprotnikih naših. — Goriška „Soča“, katera je še dne 25. novembra sprejela dopis z Ljubljane, v katerem se je še prav na stroške slovenskih državnih poslancev in pa glasila deželne vlade kranjske — ne le branil, temveč celó slavil „Slov. Nar.“, — ravno ona „Soča“ piše dne 2. decembra razun soglasnega vvodnega članka v političnem razgledu do besede tako: „Ta izjava deželnega zbora kranjskega je nas Goričane še tem bolj razveselila, ker zdaj se moremo sklicevati na besede merodajnih mož in narodnih zastopnikov proti našim goriškim listom laškimi, ki so bili z nekim posebnim veseljem hlastnili po onih dopisih in so ž njimi nam hoteli iz rok izviti orožje, katero smo do zdaj mi rabili proti laški irredenti. — Tako zna kak političen otrok ali kak „faliran“ dijak za leta in leta uničiti, kar izkušeni in hladnokrvni možje v desetletjih dozidajo.“ — Prav enako zadovoljno glasé se sodbe českich listov, ki pa zbirajo domoljubne glasove vseh avstrijskih Slovanov.

— **Interpelacija zarad izgredov v Kočevji.** V današnji seji izročili so dr. Poklukar in drugovi interpelacijo zavolj znanih izgredov v Kočevji, kjer so se sramotili in napadali oni volilci, ki so kot prosti državljani oddali svoj glas slovenskemu kandidatu. Takim volilcem, med drugimi tudi c. kr. profesorjem in uradnikom pritiskala so se vsmrajena jajca javno pred občinstvom na prsa, sramotili so se z besedami, odganjali se od sprehajališč, onesnaževali so jim hiše, odpovedala se jim je v gostilnah hrana in pa stanovanja. Pa teh činov niso izvrševali poredni, mladi pobalini, temveč so se jih vdeležili meščani volilci, celó en mestni stražnik, kateri ima nalog, skrbeti za javni mir in red in pa en mestni odbornik. — Koncem interpelacije, katero so podpisali vsi slovenski poslanci, stavita se vprašanja: ali so c. kr. vladi te dogodbe znane, in pa: kaj je vkrenila ali kaj hoče vkreniti slavna vlada, da se ne bodo ponavljali sramotilni izgredi, da se varuje volilna svoboda, javni red in javna varnost v Kočevji!

— C. kr. deželna vlada dovolila je občini Kranjski Gori, da se tej občini z dvorne pisarne dekretom od 16. aprila 1848, števil. 11585 dovoljen somenj z živino in blagom ter preložen na soboto pred sv. Mihaelom v septembru vsakega leta z deželno vladnim ukazom od 26. januarja 1887, sme po prvotni dovolitvi ob-

državati drugi ponedeljek v oktobru vsakega leta. C. kr. deželna vlada dovolila je na dalje občini Kranjski Gori, da sme tudi prvi torek po veliki noči vsako leto obdržavati somenj za živino in blago.

— **Misijonar Andrej Skopec**, rojen v Polhovem Gradcu leta 1802, umrl je, kakor se nam poroča, dne 10. novembra t. l. v Sharonu v severni Ameriki v častitljivi starosti 85 let. Naj v miru počiva velezaslužen in blagi naš rojak!

— **Cerkveni tat.** Minulo soboto večer zapazi cerkovnik frančiškanske cerkve v Ljubljani, ko je hotel zapreti cerkvena vrata, da se nad velikimi vratmi nekdo skriva. To zapazivši zapre takoj še druge vrata, pokliče policijo in ko se vrne s stražniki, iščejo dolgo in dolgo, da bi bili koga našli. Na zadnje zapazijo na velikem altari za rudečim zagrinjalom noge in za temi tudi samega, ki si je bil pripravil več tičjih limanic in daljih palic, da bi bil ž njimi obiral dragocenosti z altarjev in denar iz pušic. Policija spoznala je v osobi tatu starega znanca Ed. Födtransperga, ki je pred nekaj leti v trnovskem farovžu poskušal oropati župnikovo kuharico. Tatu izročila je policija c. kr. deželni sodniji.

— **Za deželnozborsko volitev v celjski okolici**, za katero je dr. Dominkuš odložil svoj mandat, zbrali so slovenski zaupni možje za kandidata znanega rodoljuba dr. Jos. Srnec-a.

Poziv.

Eden glavnih namenov patriotičnega deželnega pomočnega društva za Kranjsko v mirnem času je, društvena sredstva posebno z nabiranjem novih društvenih udov povzdigovati, da se potrebne priprave uže v mirnem času storijo in da se v slučaju vojske mnogoternim zahtevam, katere se društvu stavijo, tudi zadostiti more.

Z ozirom na bližajoče se nove leto 1888 se tedaj vse patriotično misleče in radodarno prebivalstvo Kranjskega in posebno prebivalstvo deželnega glavnega mesta ljubljanskega uljudno pozivlje, patriotičnemu deželnemu pomočnemu društvu za Kranjsko kot dodporni ali redni udje pristopiti in na ta način delavnost tega društva dejanski podpirati.

Redni udje so po društvenih pravilih one osebe ali korporacije, katere se zavežejo vsaj dva goldinarja na leto plačati ali pa pri društvenem vodstvu glavnic, katere dohodki vsaj toliko znašajo, kolikor najmanjši letni donesek (2 gold.) z odmeno vložé, da se ta glavnic pri društvu trajno in koristno naloži.

Podporni udje so one osebe ali korporacije, katere društvu podporo v novcih, vrednostnih papirjih ali v tvarinah vsake vrste za društvene namene dajo, ne prevzemši trajnih dolžnostih rednih udov.

Ustmena ali pismena naznanila prevzame društveno predsedništvo, potem gg. udje društvenega odbora: Albin C. Achtschin, dr. Karol vitez Bleiweis-Trsteniški, Fran Doberlet, Henrik Gallé, dr. Ludovik vit. Gutmansthal-Benvenuti, Gust. Habit,